

Gustav Helge S j ö b l o m.

Jag har medtagit ett par sägner, som jag fått berättade av en kamrat i Lund, eftersom de påminna om sägner, som finnas i denna samling från Öland.

Sjöblom, jur. stud. Klm. Lund, född i Söderåkra d. 8 sept. 1904, är av allmogesläkt och känner väl till folktraditionen i sin hemtrakt. Han har bl.a. också berättat en sägen om faddergåvan, och den som kunde ge mest, och givit den upplysningen att den är känd i Söderåkra socken.

Jag citerar ~~hans~~ ett yttrande av honom beträffande de här meddelade sägnerna: "De märkvärdiga e att de sä att de ska ha hänt i början på 1800-talet."

De va ve en gård, som hette Södra Grindar. Där låg en dräng å tjärade gringen där. Då såg han skogsnuvan. Hon kom som en skata å satte sej där. Fast hon blev som en tös sen. Å drängen han tyckte ju om henne. Å han hade henne fler gånger sen. Fast sen så ville han bli fri från henne, å han tänkte att han skulle skjuta henne. Fast att de kunde han inte. Å då fick han höra att de gick inte om hon inte laddade bössan själv. En dag så had han henne att hon skulle ladda. Bössan åt honom. De gjorde hon, men så sa hon: "Men de d väl inte mej du ska skjuta?" .- "Nää, de kan du väl förstå, älskling." sa han. Sen sköt han henne.

De va några som lå oppe i skogen å svedde hank.
Då kom skogsnuvan dit, å de va en som tog en eld-
brand å stack opp emellan bena på henne. Då bör-
jade hon å tjuva å skrika. Så beklagade hon sej
för sin man, å han sa: "Vem har gjort de?" - "Ja,
själv har gjort de," sa hon. Då sa han: "Har du
gjort de själv, så själv göra, själv ha." Han hade
sagt att han hette Själv den där som gjorde de me
henne.